

1689 2den Beh. af Finantsloov. f. Finantsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. 1690

i Marineministeriet; men forøvrigt skal jeg gjøre de Forsøg, der kunne gjøres, idet ogsaa jeg finder, at de Udgifter, der hertil medgaae, ere større, end de egentlig bør være. —

Hvad Opfostringshuset angaaer, skal jeg slutte mig til det ærede Udvalgs Betænkning og sige, at den skal blive fyldestgjort, idet jeg tilføier, at der allerede fra min Side er afgaaet Ordre til Kjøbenhavns Magistrat om at skaffe det Fornødne i saa Henseende tilveie. — Det, jeg altsaa vil tillade mig at henstille til det ærede Thing, er, at vedtage det af mig stillede Forslag, ikke at følge det ærede Udvalgs Forslag under Nr. 5, Mindretallets Forslag under Nr. 6 og 7, hvorimod der fra min Side Intet er iweiten for, at man kan vedtage Forslagene under Nr. 8 og 10, men at jeg heller ikke anseer det for hensigtsmæssigt eller rigtigt at følge Udvalgets Fleertals Forslag under Nr. 9. Endelig skal jeg overlade til min ærede Collega Krigsministeren at svare paa det Forslag af Udvalgets Mindretal, som foreligger under Nr. 12.

Krigsministeren: Et æret Mindretal af Udvalget har stillet et Ændringsforslag under Nr. 12, som gaaer ud paa, at Indparteringsgodtgjørelser: 121,850 Rd. 93 Sk. nedsettes med 4,546 Rd. eller, som oplyst af den ærede Ordfører for Mindretallet (Berg), correctere skal være 4,596 Rd. Jeg skal tillade mig paa det Indstændigste at tilraade det høie Thing ikke at vedtage dette Ændringsforslag. Efter temmelig langvarige Forhandlinger mellem Krigsministeriet, Indenrigsministeriet og de paagældende communale Bestyrelser er det endelig lykkedes at komme til en Overenskomst, hvorefter Indenrigsministeriet og Communalbestyrelserne, alene med Undtagelse af een Garnisonsby, Middelfart, have erklæret sig villige til at udrede dette Beløb. Den eneste Garnisonsby, der efter hvad jeg nys udtalte, ikke er gaaet ind derpaa, nemlig Middelfart, er som bekjendt for Dieblisset kun Garnisonssted for en Forstærkningsbataillon, og det er

saaledes et ganske forsvindende Dvarteespørgsmaal, der her foreligger, ligesom jeg heller ikke nærer nogen Tvivl om, at en fornyet Henvendelse til Middelfart Communalbestyrelse vil bringe den til at gaae samme Vej, som samtlige de øvrige Communalbestyrelser i Garnisonsstederne have fulgt.

Jeg kan slutte mig til den hele Fremstilling af denne Sag, der blev givet af den ærede Ordfører for Mindretallet lige indtil det Punkt, hvor han udtalte, at det, man her tilføjede ved Krigsministeriets Forslag paa Finantsloven, var at give Underofficererne en Lønningsforhøielse af 24 Rd. Dette troer jeg ingenlunde er Tilfældet, men det, der fra Krigsbestyrelsens Side er tilfjort, er, at skaffe de gifte Underofficerer, som ikke faae Dvarteer in natura, en saadan Godtgjørelse, at de derfor kunne forstaae sig en ordentlig og forsvarelig Bolig. Jeg troer ikke, at man, naar Hærens Lønningslov engang foreligger til Revision, vil fremdrage denne Godtgjørelse, der udredes halvt af Communerne og halvt af Indenrigsministeriet, eller rettere sagt af Statskassen, og paastaae, at der derved er skeet en Lønningsforbedring for Underofficererne. Ærede Medlemmer ville erindre, at Bestemmelserne for Underclassernes Giftermaal vare fastsatte ved en allerhøieste Resolution af 2den Mai 1857; men denne Resolution blev forandret ved en senere allerhøieste Resolution af 10de Juli 1868, der, som jeg troer, er affattet i fuld Overensstemmelse med de Anskuelser og Ønsker, som havde gjort sig gjældende i dette Thing. Følgen heraf er den, at det er blevet ikke ubetydeligt lettere, end det tidligere har været, for Underofficererne og de med dem Ligestillede at indgaae Ægteskab, og det vil vist fra alle Sider indrømmes, at det er et ganske naturligt Ønske hos disse Mænd at kunne stifte Familie. De ere fast knyttede til Hæren; der er lange Udgifter for dem til at komme i en anden Livsstilling, og man kan ikke vente af dem, at de skulde opgive Tanken om at stifte Fa-